

Kapitola čtvrtá

POVAHA A USPOŘÁDÁNÍ NOVÉHO ČLOVĚČENSTVA

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 241 – 244, 4. kapitola, část III.

Povaha a struktura toho, co se v této knize nazývá pseudočlověčenstvem, byla pseudotvůrci zfabrikována tak, aby zadržovala a negovala normální a přirozené plynutí **duchovního pokroku**. Toto plynutí je esenciálně a substanciálně určující činitel v přirozenosti a struktuře každé sentientní entity či společnosti. Pseudočlověčenstvo bylo nástrojem v rukách negativních sil, které utvářely a ovlivňovaly veškerý jeho život tak, aby se odstranilo jakékoli pravé **duchovní uvědomění** a odstranil **duchovní život**. Ať se tedy ukázaly v povaze a struktuře pseudočlověčenstva jakékoli rysy, ve svém **nejzazším** smyslu a konotaci obsahovaly negativní stavy a procesy.

Pseudočlověčenstvo svou strukturou a povahou odráželo neobvyklou kombinaci dobra a zla, které bylo uměle smícháno dohromady. Nikde jinde ve Stvoření takové rozpoložení neexistovalo a neexistuje. Přítomnost pravé kvality dobra spolu s pseudokvalitami zla byla možná kvůli faktu, že při fabrikování pseudočlověčenstva použili pseudotvůrci živé buňky původních lidských bytostí, které v sobě obsahovaly **všechny kategorie a principy života relativního k Absolutnímu životu Nejvyššího**. V nich je **Nejvyšší** vždy přítomen jako ve Svém vlastním. Nic nelze udělat, aby se tato okolnost změnila. Užitím takových zvláštních buněk ve svých genetických manipulacích museli pseudotvůrci zachovat tento **základní životní princip**. Jedinou věcí, kterou mohli učinit, byla **jeho deformace**. **Princip života** ve své ryzí kondici - a tuto kondici museli pseudotvůrci použít - je **vždy dobrý a pozitivní**. Jeho **zdeformovaná verze je vždy negativní a zlá**. Odtud pochází směsice **pravých principů s pseudoprincipy** v živoucí lidské bytosti.

Jelikož se všichni lidé od okamžiku objevení se takových deformací rodili nevědomí, z milosti **Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího** byli s to poznat a získat nějaká pojetí dobra a pravdy i zel a nepravd. Stalo se záležitostí jejich svobodného osobního výběru, který aspekt jejich mysli a osobnosti chtěli zdůraznit a realizovat ve svém životě. Záměry takové volby obvykle určovaly jedinečným způsobem povahu a strukturu každého jedince bez ohledu na to, jakým způsobem bylo pojetí **duchovnosti a ostatních principů** ve vztahu k němu zdeformováno či irelevantní. Proto byla v povaze a struktuře pseudočlověčenstva **nejdůležitějším faktorem dichotomie dvou stavů a procesů**, která ovládala celkový život. Z **této dichotomie** a z výsledků lidských záměrů s ohledem na jejich pozici či preferenci či důraz na jeden nebo druhý nebo na oba dva vyplývaly neustálé tlaky, stresy, krize, střety, bitvy, obavy, strachy, deprese, války a mnohé jiné **duchovní, duševní, emoční, intelektuální, fyzické problémy**, které existovaly v průběhu dějin pseudočlověčenstva. Pseudočlověčenstvo od počátku odráželo tyto okolnosti, stavy a procesy.

Struktura a povaha nového člověčenstva se již nezakládá na této dichotomii. Vliv zla a negativního stavu je eliminován a není dovoleno se vměšovat do rozhodování lidí nebo deformovat jejich pojetí života. Toto je přítomno u každého prostřednictvím faktu, že se to již ve zkušenosti zažilo a prožilo na celé planetě. Za účelem svobody volby je nutné mít **ideje** zla a negativních stavů a procesů se všemi jejich hroznými a ničivými následky a důsledky. Ale ty nejsou již součástí života **Jsou odděleny od lidské mysli a v působení spoutány a**

zkroceny tak, aby sloužily pravému duchovnímu pokroku člověčenstva. Nevládnu a nepanují již nad člověčenstvem, ale pohlíží se na ně jako na něco, co slouží dobrému účelu v novém uvědomění si nutnosti se tomu vyhnout, vyhýbat a netrápit se tím. Zlo a negativní stav a proces jsou nyní známy jako **možnost**, která je vždy přítomná jako věc odmítání, kontrastu a potlačování ve srovnání s pozitivními stavy, stavy dobra a jejich procesy. Lze je považovat za něco, co je jako kolektivní „stín“ člověčenstva (užije-li se pojmu, který razil C. G. Jung), co je dobře spoutáno a pod kontrolou, motivujíc příslušníky člověčenstva, aby se tomu vyhnuli za účelem plného uskutečnění svého **duchovního pokroku**. Takové uznávání negativního má pozitivní hodnotu ve službě novému člověčenstvu. Je vždy přítomné v povaze a struktuře člověčenstva jako výstraha, jakým způsobem nebýt. Pomáhá se vyhnout nevědomosti o jeho následcích a důsledcích a přispívá to svou energií **duchovnímu pokroku**. Takže v nejzašším smyslu jsou zlo a negativní stav a proces obráceny **Absolutní láskou a Moudrostí Nejvyššího** ve služebníky s dobrými a pozitivními účely. Toto je jediný možný následek vzhledem k **Absolutní Božské prozřetelnosti Nejvyššího**. Ta využije vše na zdůraznění a vítězství pozitivního stavu a procesu. Taková je její povaha.

S takto spoutaným a ovládnutým rozpoložením zla a negativního stavu lze postupně strukturovat člověčenstvo a vytvořit jeho povahu, která zahrnuje tyto následující stavy, procesy, rysy a vlastnosti:

(1)

Nejvyšší prioritou ohledně struktury a povahy nového člověčenstva je vytvořit znovu skrze všechny dostupné kanály lidské mysli SPOJENÍ s Nejvyšším, se souvztažnými duchovními čili nejniternějšími světy a s intermediálními čili vnitřními světy. Toto opětovné spojení s Nejvyšším a s odpovídajícími souvztažnými světy poskytuje **nové uvědomění toho, že vše** v činnostech, tvořivých snahách, systémech a životě člověčenstva **se vytváří pod přímým vlivem Nejvyššího** a při uvědomění a vnímání Jeho/Její přímé přítomnosti, a že vše je vytvořeno za **přímé přítomnosti Nejvyššího** ve všech aspektech jeho jsoucna a bytí. Tento druh opětovného spojení dostává vše do odlišné perspektivy. **Sjednocuje, harmonizuje a vyvažuje všechny aspekty v uspořádání a povaze člověčenstva a činí je produktivním, tvořivým a funkčním celkem.**

(2)

Nové člověčenstvo je uspořádáno takovým způsobem a je mu dána taková povaha, aby se umožnila úplná přítomnost duchovnosti v nejzevnější vrstvě nejzevnějšího přírodního stupně, s nímž člověčenstvo souvztaží. Její přítomností lze tuto vrstvu oživit a plně využít pro duchovní pokrok všeho Stvoření bez výjimky. Poskytuje tomuto stupni smysl a užitečnost jeho jsoucna a bytí v univerzalitě povšečnosti. Bez této **duchovnosti** by v něm nebylo nic naživu a užitečné. Takové okolnosti by se nemohly tolerovat, protože ve Stvoření **Nejvyššího** musí vše sloužit nějakému užitku, aby ospravedlnilo své jsoucno a bytí. Přítomnost **duchovnosti** umožněná strukturou a povahou člověčenstva sídlícího v tomto stupni činí tuto schopnost užitečnosti možnou, dostupnou a funkční.

(3)

Vše ve Stvoření z Nejvyššího slouží zvláštnímu účelu a sleduje zvláštní „linii“ při poskytování užitku v souladu s obsahem a potřebami udržování se, zachovávání se, rozvíjena se, tvořivého přispívání a budování na této „linii“. Struktura a povaha každého člověka, který se na této „linii“ podílí, je konstruována tak, aby plně přizpůsobila všechny aspekty života a rozvoj nového člověčenstva podpoře tvořivého přispívání a udržování této „linie“. Kvalita, potřebnost, účel a cíl **takové „linie“** ovlivňuje uspořádání a povahu nového člověčenstva, které si svobodně, s potěšením a radostí zvolí možnost účasti na tomto podniku. Specifické aspekty této „linie“ jsou známy jen **Nejvyššímu** a zjevují se člověčenstvu v krocích tak, jak na ní progresivně postupuje k vyplnění své role.

(4)

Jak bylo již před tím mnohokrát uvedeno, **nejzevnější vrstva nejzevnějšího přírodního stupně**, kterou obsadilo lidstvo, je **nejzazším jevištěm** pro projevení se všech příčin, všeho vznikání a všech účinků v konkrétní formě přirozeného chování a jednání lidí. Taková situace určuje a ovlivňuje povahu a strukturu nového člověčenstva, aby se přizpůsobila pro přijímání a projevování všech aspektů tvořivého úsilí všech kroků, úrovní a stupňů a zpětné vazbě jejich výsledků. **Proto je struktura a povaha nového člověčenstva utvářena tak, aby byla konkrétním příkladem otevřenosti mysli a srdce, pohyblivosti, ohebnosti, přizpůsobivosti a uzpůsobivosti. Tyto vlastnosti se stávají hlavními rysy této struktury a povahy.**

(5)

Protože člověčenstvo uskutečňuje a konkrétně projevuje všechny následky tvořivého úsilí Stvoření na této zvláštní „linii“ jemu přidělené, je uspořádáno tak a je mu dána taková povaha, že se stává KONKRÉTNÍ SPOJNICÍ mezi všemi dimenzemi, úrovněmi, kroky a stupni, které mají na této „linii“ podíl. Všechny jeho vlastnosti, charakteristiky a rysy jsou tudíž přizpůsobeny tomu, aby sloužily účelu této spojnice. Taková služba určuje specifičnost uspořádání a povahy nového člověčenstva. Jeho hlavními rysy jsou přizpůsobování, přenášení, spojování, ohodnocování, zpětná vazba a propojování všech systémů s podporou náležité funkčnosti vzhledem k těmto aktivitám.

(6)

Protože nové člověčenstvo obsadilo **nejzevnější vrstvu nejzevnějšího stupně hmoty**, vyžaduje speciální uspořádání a povahu, aby přizpůsobilo svůj život **takovému drsnému prostředí**. Vše v této vrstvě se musí pojímat, chápat a vnímat v konkrétnosti jeho projevu. **Proto je jednou z charakteristik povahy a struktury nového člověčenstva schopnost transformovat konkrétní myšlení a jeho kategorie do abstraktních a souvztažných významů, což umožní vnímat a pochopit jeho povahu všem předcházejícím krokům a úrovním. Tato schopnost umožňuje plné využití a ovládnutí všech přírodních podmínek, zákonů, struktur a dynamik tak, aby jejich duchovní významy a jejich využití byly zřejmé všemu Stvoření. Veškeré vnější přírodě se tedy umožňuje, aby nakonec posloužila duchovnímu pokroku člověčenstva a všemu ostatnímu Stvoření, které je souvztažně spojeno s člověčenstvem.**

(7)

Nejzevnější vrstva přírodního stupně v sobě a o sobě nemůže svou povahou projevovat jakoukoli soudržnost, jednotu, harmonii či účelovost. Neustále padá zpět na samu sebe a sama sebe pohlcuje. Toto nezvyklé rozpoložení vyžaduje, aby se utvořila velmi zvláštní povaha struktury nového člověčenstva, která by mohla překonat disharmonii, rozpojení a rozklad takového rozpoložení. Souvztažní činitelé takové kondice určují potřebu rozmanitosti člověčenstva. Je tedy jedním z jeho hlavních rysů být rozmanitým. Rozmanitost musí být konkrétní - kvůli povaze nejzevnější vrstvy. Její konkrétnost se projevuje v korespondujících variacích národů, ras, menšin a skupin, které představují možnost jednoty, jednosti a harmonie v různosti. Ta zadržuje nejzevnější vrstvu nejzevnějšího stupně přírody před odpadnutím vzhledem k její přirozené tendenci k opaku. Taková reprezentace dává těž všemu ostatnímu Stvoření konkrétní příklad této jednoty, jednosti a harmonie a přispívá k duchovnímu pokroku u každého.

(8)

Rozmanitost povahy a struktury nového člověčenstva a přítomnost všech předcházejících stupňů v ní ve formě souvztažné konkrétnosti jejich vyjádření dále určuje jeho obsah. Kvůli této situaci je nové člověčenstvo uspořádáno tak a je mu dána taková povaha, aby se přizpůsobilo přítomnosti Nejvyššího a konkrétně ji vyjádřilo v aktuálních projevech a vlastnostech nejzevnějšího stupně Stvoření. Hlavními rysy jeho

struktury a povahy tedy jsou konkrétní formy intenzity vyjádření a aproximace duchovních vlastností, v nichž je Nejvyšší jako ve svém vlastním.

(9)

Kvůli určitosti své povahy a struktury a všech s nimi souvztažných faktorů **stává se nové člověčenstvo vyjádřením pocitů, nálad, dojmů a intenzity životního stylu celého Stvoření v konkrétním projevu nejzevnějšího stupně.** Veškeré Stvoření, které je **korespondenční linií** spojeno s novým člověčenstvem, může skrze **jeho zvláštní strukturu a povahu** prožívat plnost svého vlastního projevu od **nejniternějších** až po **nejzevnější** stupně a dimenze. Taková zkušenost dále přispívá k **duchovnímu pokroku** u každého.

(10)

Povaha **nejzevnější vrstvy nejzevnějšího stupně** je **posledním krokem** v posloupnosti tohoto časového cyklu. Kdokoli, kdo si v určitém bodě jsoucna a bytí zvolí účast v této vrstvě, musí mít odpovídající strukturu a povahu, jinak by v ní nemohl fungovat. **Proto je struktura a povaha nového člověčenstva budována tak, aby bylo formou, nádobou a plností i úplností duchovního života pro ostatní úrovně a stupně, které jsou na téže „linii“ a spojnici jako člověčenstvo. Být formou duchovního života znamená být v jeho plnosti.** To je jedna z hlavních charakteristik struktury a povahy nového člověčenstva.

(11)

Vše v **nejzevnější vrstvě přírodního stupně** má relativní, dočasnou a přechodnou hodnotu. Není zde nic stálého a trvalého. Takové rozpoložení vyžaduje strukturování nového člověčenstva tak, aby se mu dala povaha, která ho přizpůsobí k tomu, aby překonalo všechnu nestabilitu svého vlastního přirozeného prostředí, aby jím nebylo nijak negativně ovlivněno. **Proto je jednou z hlavních vlastností nového člověčenstva to, že odráží relativnost, přechodnost a dočasnost hodnot, které se odvozují z nejzevnějšího stupně, a ilustruje na konkrétním příkladě, že mohou svým souvztažným projevem užitečně posloužit vyšším, stálým a trvalým duchovním hodnotám.** Pokud není snaha získat z této kondice něco trvalého, může být užitečná a posloužit vyšším účelům. V opačném případě to vede - jak ukazuje životní styl pseudočlověčenstva svým příkladem - k **duchovnímu chaosu.**

(12)

Nejzevnější úroveň nejzevnějšího stupně nemá sama o sobě a v sobě žádné **duchovní principy.** Aby mohla užitečně sloužit **duchovní progresi,** je umožněno se přibližovat a přizpůsobovat **všem takovým principům** v jejich konkrétním projevu a zobrazení. Proto je nové člověčenstvo uzpůsobeno tak a je mu dána taková povaha, aby bylo s to demonstrovat **princip duchovního života** a jeho účel konkrétností svého projevu v **nejzevnější vrstvě nejzevnějšího přírodního stupně.** V této vrstvě se konkrétně projevuje, že účelem každého života je milovat a být milován; dávat a přijímat; sdílet a oplácet; být užitečný, prospěšný a nápomocný, být naplněn, spokojen a šťastný, být tvořivý, produktivní a konstruktivní; radovat se ze života a mít svým jedinečným způsobem radost; a mít konkrétní poznání, že toto je pravým účelem jedincova života a života celého člověčenstva a že konkrétním prováděním tohoto účelu se jedinec konkrétně stává **moudrým.** Povaha a struktura nového člověčenstva je konkrétní demonstrací **těchto principů a účelu života v nejzevnější vrstvě nejzevnějšího stupně.**

Shora uvedený popis struktury a povahy nového člověčenstva je omezen pouze na obecnost svého obsahu. Jakákoli specifičnost takové povahy a struktury se projevuje a vyvolává potřebami každého kroku v **duchovní progresi člověčenstva.** Jak v ní člověčenstvo postoupí, bude vše obecné a zvláštní zjeveno. Je nutno si pamatovat, že tato struktura a povaha se neustále vyvíjí, utváří a pozměňuje v souladu s potřebami každého kroku

duchovní progrese člověčenstva. Proto lze její popis zjevit jen v obecných pojmech. Existuje ovšem přesahující chápání struktury a povahy člověčenstva k tomu, které bylo zjeveno v této kapitole. To přijde ve vhodný čas, jakmile nové člověčenstvo ustanoví svou funkci shora nastíněným směrem.

Uspořádání a povaha nového člověčenstva určuje jeho místo, cíl a účel v univerzalitě povšečnosti.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda